

Motioner till Partikongressen 2021 med styrelsens yttranden

Innehåll

Motion 1	1
1177 och systemfel för vårdnadshavare	1
Styrelsens yttrande och förslag till beslut:.....	2
Motion 2	3
Om rättvisare omvårdnadsbidrag	3
Styrelsens yttrande och förslag till beslut:.....	3
Motion 3	4
Ett nytt finanspolitiskt ramverk för jobb, välfärd och en grön ny giv	4
Styrelsens yttrande och förslag till beslut:.....	5
Motion 4	6
En vårdreform för 2000-talet.....	6
Styrelsens yttrande och förslag till beslut:.....	7
Motion 5	8
En äldrepolitik för framtiden	8
Styrelsens yttrande och förslag till beslut:.....	9

Motion 1

1177 och systemfel för vårdnadshavare

Sen en tid tillbaka har inte förälder/vårdnadshavare till en ungdom i åldern 13-17 år tillträde till deras journal eller kan överhuvudtaget inte logga in och beställa en läkartid till dem via 1177. Det kanske fungerar för de barn som är utan funktionshinder eller diagnoser att själva ansvara för deras egen hälsa och förnyelse av medicin. Men för en stor majoritet av ungdomen kan de inte ensam ha ansvar för detta. Det går heller inte att skriva fullmakt till föräldern före 18 år.

Påföljden blir att vi som är vårdnadshavare till dessa barn är tvungna att lägga mycket tid på att per telefon administrera våra barns mediciner, läkartider, folktandvården och besök hos BUP mm. Vi är tvingade att ringa, trycka in knappval, sitta i lång telefonkö och vi kan inte se ens hur mycket medicin som vårt barn har kvar på recept trots att vi är ansvariga för att våra barns hälsa sköts. Vi förstår att tex. preventivmedel behöver skyddas från föräldrarnas vetskap men det kan göras genom tvärtom principen. Allt syns utom det som av integritetsskydd inte är lämpligt att visa. Vården och ungdomen ser det men inte föräldrarna.

Nu i coronatider blev detta en katastrof för många med ungdomar som inte hade eget BankId och eftersom de var i karantän för coronaprovtagning inte hade möjlighet att skaffa. Vårdnadshavarna till dessa ungdomar kunde enbart få svar på covidtestet genom telefon. Den telefonen var stängd på helgen med påföljd att flera ungdomar utan symptom gick ut på helgen trots att det på måndagen visade att de var smittade.

Ska man som förälder inte kunna hjälpa sitt barn ens vid en allmänfarlig sjukdom? Vi vårdnadshavare måste få tillgång till att hjälpa våra barn så länge vi har föräldraansvaret och det är fram till dess dom är myndiga.

Motionskrivaren anser att: Vårdnadshavare ska ha tillgång till sina barns 1177 vårdguide och apoteksrecept tills ungdomen blir myndig.

Motionsställare: Anna Nyman

Styrelsens yttrande och förslag till beslut:

Omvårdnaden om våra barn är naturligtvis något som är bland det viktigaste i livet för de flesta föräldrar. Det är fullt förståeligt att man blir frustrerad när det känns som att samhället sätter käppar i hjulet för det. Vi vill självklart att det ska vara så smidigt som bara möjligt för alla föräldrar.

Samtidigt så är självbestämmande och integritet väldigt viktigt för alla ungdomar, och det är svårt att sätta olika gränser för vad man har både ansvar för och rätt till att bestämma över under uppväxten. Det gäller både samhället och så klart inom familjen. Därför har vi också olika gränser för när man får ta eget ansvar som individ i samhället. Straffmyndig blir man vid 15, man får rösta vid 18 och handla alkohol på systemet vid 20. En annan sån gräns är den här, när man får ansvar för sina egna medicinska journaler. Det är såklart enklare att varje familj får sätta sådana här gränser själva, men det är inte alltid lämpligt eller rätt mot enskilda.

Man kan i teorin se flera lösningar på det här. Dels som motionären är inne på att utesluta vissa läkemedel ur en för föräldrarna öppen journal. Dels gå på diagnos, och göra en bedömning av problematik hos enskilda ungdomar som då er föräldrarna utökad tillgång. Eller fullmakter för föräldrar där ungdomar skriver på att de får tillgång till allt eller enskilda delar.

Men oavsett om det handlar om preventivmedel, besök hos kurator eller något annat så är våra journaler och medicinska dokumentation bland det mest intima och privata vi har, och den ålder det här gäller är en känslig tid för många ungdomar där de slår sig fria från föräldrar och börjar på allvar skapa sig själva, och samtidigt så händer mycket i privatlivet och känslolivet som man vill hantera själv. Oavsett hur mycket man litar på sina föräldrar och tycker om dem.

Barn med funktionshinder och diagnoser är ingen homogen grupp som har samma situation, så det är väldigt svårt att göra bedömningar om vilka som isåfall skulle få ha makt över sin egen journal och inte. Likaså är gränsdragningar över vilka mediciner och behandlingar som en förälder ska ha tillgång till svåra att göra i praktiken.

Det är förståeligt att alla ser problem ur sin egen situation och vill lösa dem. Men det är vår uppgift som parti att ta in helheten och försöka skapa något som fungerar för alla på ett så bra sätt som möjligt, och även ta in vilka problem en förändring kan medföra för andra. Det

kommer troligen att betyda att frågor av den här typen aldrig fullt ut kommer passa alla som handen i handsken, och aldrig helt lösas, tyvärr.

Med det sagt så ser vi också problemet och hoppas att det kan lösas ut på ett bättre sätt än idag. Däremot så kan vi inte yrka på att den motion som nu ligger med krav om att alla vårdnadshavare ska ha tillgång till 1177 och apoteksrecept så som den ser ut. Den här frågan kräver bredare diskussioner om olika sätt att lösa problemen som finns.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Styrelsen föreslår att motionen ska avslås

Motion 2

Om rättvisare omvårdnadsbidrag

Bakgrund: Omvårdnadsbidrag är ett bidrag som efter ansökan med utredning och styrkt läkarintyg kan beviljas till vårdnadshavare för barn och ungdomar med funktionsnedsättning som kräver mer tillsyn än ett barn/ungdom i samma ålder utan funktionshinder/funktionsnedsättning.

Som det är nu betalas omvårdnadsbidrag ut längst tills juni det året ungdomen fyller 19 år. Det blir väldigt orättvist på grund av att vissa får trots beviljat bidrag bidraget flera månader längre än andra beroende på när du fyller år på året. Exempel: Du fyller år i januari. Du får omvårdnadsbidrag i 19 år och 6 månader. Du fyller år i juli. Då får du omvårdnadsbidrag i 18 år och 11 månader. Skillnaden är 7 månaders bidrag vid exemplet. $2479\text{:}/\text{månad} \times 7 \text{ månader} = 17353\text{:}-$ före skatt. Ganska mycket pengar.

Väldigt många med omsorgsbidrag har sin funktionsnedsättning oavsett om de går i gymnasiet eller ej. Så det är otidsenligt att bidraget följer skolterminen eftersom gymnasiet inte heller är obligatoriskt. Dessutom så finns bidraget för oss vårdnadshavare och vi fortsätter att hjälpa våra ungdomar långt efter de slutat skolan.

Motionsskrivaren anser:

Att omsorgsbidraget skall gälla tills barnet fyller 19 år oavsett när man fyller på året.

Motionsställare: Anna Nyman

Styrelsens yttrande och förslag till beslut:

AK-styrelsen håller med om att det blir en orättvis behandling av ungdomar/föräldrar som är i behov av omvårdnadsbidrag.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Styrelsen föreslår att motionen ska bifallas

Motion 3

Ett nytt finanspolitiskt ramverk för jobb, välfärd och en grön ny giv

Sverige står inför en rad utmaningar under 2020-talet. Ekonomin behöver återuppbyggas efter coronakrisen. Samtidigt behöver vi ta oss an de djupa problem vi stod inför redan före pandemin: En pressad välfärd, växande klyftor och klimatkrisen.

Samhällsklyftorna har vuxit i decennier. Resurserna för att laga revorna i välfärden har varit för små. Satsningarna för att tackla klimatkrisen för svaga. Och i välfärdsstatens sprickor har högerpopulismen vuxit, precis som på 1930-talet. Det är hög tid att dra lärdom av historien. Vi har råd att arbeta, konstaterade Ernst Wigforss. Vi säger: Vi har råd med framtiden!

Sverige har ett av världens mest restriktiva ramverk för den ekonomiska politiken. Hela den offentliga sektorns finanser ska visa överskott över konjunkturcykeln. Utgiftstak fastställs och blir lag. Kommuner och landsting är ålagda hårda krav på budgetbalans. Penningpolitiken är helt inriktad på en stabil inflationstakt.

Varken finans- eller penningpolitik är inriktade på full sysselsättning, jämn ekonomisk fördelning eller ger tillräckligt utrymme att hantera akuta eller kommande samhällsproblem, såsom klimatomställning, bostadsbrist, migrationsströmmar eller pandemier.

Det offentliga driftskostnader ska givetvis finansieras fullt ut med skatter. Nödvändiga investeringar för att möta dagens och framtidens samhällsutmaningar bör dock kunna lånefinansieras. Därutöver behöver tillgången till billigt och långsiktigt kapital förbättras för att öka investeringarna i ekonomin. Målbilden skall inte vara att bygga upp en finansiell förmögenhet, utan att bygga upp reala värden såsom infrastruktur, beredskap, välfärd, hållbara produktionssystem, bostäder samt natur- och kulturvärden.

Vi föreslår därför ett nytt finanspolitiskt ramverk för en grön ny giv, samt att Sverige aktivt verkar för motsvarande principer i Europeiska unionen.

JUSTERA SKULDANKARET MED HÄNSYN TILL DE STORA GLOBALA FÖRÄNDRINGARNA UNDER 2020

Riksdagen har beslutat om ett skuldankare på 35 procent som den totala offentliga bruttoskulden bör röra sig mot. Detta skuldankare bör med hänvisning till de stora globala förändringar under 2020 justeras och fastställas på en högre nivå anpassad till den ekonomiska utvecklingen i Sverige samt regelverksförändringar i Europeiska Unionen. Risker är annars att Sverige tvingas till en omotiverad och ekonomisk skadlig åtstramningspolitik.

ANTA OLIKA UNDERSKOTTSSREGLER FÖR INVESTERINGAR OCH DRIFT

Överskottsmålet bör ersättas av separata underskottsregler för investeringar och drift. Det nya ekonomiska ramverket bör skilja mellan offentliga investeringar (*investeringsbudget*) och

löpande drift av det offentliga (*driftsbudget*) och att dessa bör styras av olika underskottsregler inom ramen för statsbudgeten.

Driftsbudgeten bör finansieras av skatteintäkter, dvs styras av ett "balansmål" över konjunkturcykeln. Det betyder att vi kan spendera mer i lågkonjunktur och mindre i högkonjunktur, men att driftsbudgeten på sikt ska gå plus minus noll.

Investeringsbudgeten bör i sin tur tillåtas finansieras både av skatteintäkter och långsiktig upplåning. Investeringsbudgeten bör ha tre delar. För det första bör Regeringens nuvarande investeringsplan lånefinansieras i högre grad. Detta frigör utrymme för välfärdssatsningar inom driftsbudgeten. För det andra bör nya infrastruktursatsningar som finansieras genom Riksgälden ingå i investeringsbudgeten. För det tredje bör det kapital som staten tillför en investeringsbank som säkerhet finansieras genom investeringsbudgeten.

ATT SVERIGE VERKAR FÖR ETT MER RÄTTVIST EKONOMISKT EU RAMVERK

I och med det svenska medlemskapet i EU-samarbetet tas viktiga politiska beslut i Bryssel. En uppdelning mellan investering och drift är idag tillåtet inom EU även om det finns vissa andra begränsningar för investeringsdriven tillväxtpolitik. Sedan lång tid tillbaka finns ett gemensamt EU-ramverk för både underskott och statskund. Vi anser att Sverige ska verka på EU-nivå för en mer effektiv och rättvis ekonomisk politik.

Vi yrkar därför:

1. **Att Socialdemokraterna ska verka för att överskottsmålet överges genom att det finanspolitiska ramverket byggs på en separation mellan en investeringsbudget där lånefinansiering tillåts och en driftsbudget där ett balansmål över konjunkturcykeln styr**
2. **Att Socialdemokraterna ska verka för att skuldankaret justeras med hänvisning till de stora globala förändringarna under 2020-talet**
3. **Att Socialdemokraterna ska verka för att Sverige trycker på för att Europeiska unionens regelverk gör skillnad på drift och investeringar när offentliga underskott beräknas**
4. **Att Socialdemokraterna i Sandviken ställer sig bakom motionen och antar den som sin egen**
5. **Att Socialdemokraterna i Sandviken skickar motionen vidare till partikongressen**

Styrelsen Södra S-föreningen

Jenny Bäckman

Åke Söderman

Ylva Åström

Kerstin Almén

Per Backlund

Gunnar Fahlander

Battal Batti

Elisabet Lindelöf

Styrelsens yttrande och förslag till beslut:

Det är uppenbart att det regelverk vi i Sverige låter styra den ekonomiska politiken är ett problem för oss. Systemet med utgiftstak och de begränsningar som styr hur vi kan använda statens muskler för att förändra och utveckla samhället i en mer jämlik riktning sätter inte heller samma begränsningar för skattesänkningar och nedskärningar.

De är helt enkelt skapade i en tid när inte många trodde att Svenska folket skulle gå med på att skära ned allt för mycket, utan behovet av att inte låta statens finanser driva iväg uppåt sågs som vad som behövdes. Den som är satt i skuld är inte fri, Göran Perssons bevingade ord styrde också mot en evigt sänkt statsskuld, och fäste det målet i svenskarna.

Verkligheten blev dock att istället för att förbättra och bygga ut den välfärd som stramades åt för att hantera nittiotalskrisen uteblev och istället gick det utrymme som skapades i allt för hög utsträckning till att betala av på statsskulden. Under många år såg vi en vikande kommunsektor, och kommunpolitiker som fick hantera frågan om vad som ska läggas ner, sparas in på och effektiviseras istället för att utveckla sin kommun.

En del av det befogat, tidigare hade också systemet gynnat den som sköt kostnader på framtiden, och investeringar gjordes på förståelsen att framtida intäkter hela tiden täcker kostnaderna, och man bortsåg på för många håll från underhållskostnader i kalkylerna.

Det här är frågor som vi nu måste hantera. Vi har fortfarande att ta hänsyn till gamla förmyndelser, både de från före krisen där vi står med allt för stora reoverings och underhållsskulder. Men också de som kommit sig av allt för stora besparingar på välfärden. Pendeln svänger nu mot större krav på leverans från det offentliga. Vi ska tillsammans bygga samhället starkt igen. Men vi kan inte återgå till äldre tiders finanspolitik, varken den före eller efter 90-talskrisen. Vägen framåt är ny, och med lärdom av det som varit.

En ansvarsfull ekonomisk politik är vägen framåt. En där vi investerar i varandra och i våra gemensamma behov, utan att spendera för mycket. Vi ha ren unik situation att samtidigt ta ansvar för at utgifterna inte skenar och för att täcka de behov som verkligen finns och är eftersatta.

Sverige är också rikare än någonsin, och det är vår uppgift att förklara varför vi vill och måste omfördela mer från privat konsumtion till de offentliga behov som alla ser, oavsett hur vi utformar de ekonomiska ramverken.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Styrelsen föreslår att motionen ska bifallas

Motion 4

En vårdreform för 2000-talet

För drygt två decennier sedan reformerade Norge sin sjukvård. Via ett antal vårdbolag, vart och ett med minst ett universitetssjukhus i toppen, tog staten över sjukhusvården. Fylkenas ansvar blev den nära vården, primärvården.

Smärtfri var inte reformen, fackeltåg och protester blev följderna när mindre sjukhus lades ner och delar av vården centraliserades. Revirtänkandet är starkt även i Norge.

Även Sverige är i behov av en reform. Vi närmar oss, om vi inte redan passerat, en gräns där vårdens kvalité beror på vilken region vi tillhör.

Avgörande för möjligheten att bedriva specialiserad vård inom regionens gränser, är befolkningsunderlag – och skattebas. Därtill kommer att kostnaderna för logistik ökar i glest befolkade områden.

Den specialiserade vården kan inte decentraliseras. Möjligen fragmentiseras, vilket knappast är något att sträva efter.

Primärvården är den nära vården. Den måste vara lokalt förankrad, och även förstärkas med när-akuter. Medborgarna måste känna trygghet i att enklare vård skall finnas tillgänglig i såväl närhet som tid. Det ansvaret måste ligga på regionerna i samarbete med kommunerna.

Den mera specialiserade vården kan inte baseras på geografisk närhet. En avancerad medicinakut måste bygga på ett tillräckligt befolkningsunderlag. Samma gäller förlossningsvård, med inkluderad neonatalvård. Avstånd skall lösas med förbättrad logistik, kompletterat med patienthotell. För 50 år sedan var ambulansens enda uppgift transport – utan vård. Den tiden är förbi, även om synsättet lever kvar.

När många regioner saknar universitetssjukhus, och även underlag för en fullskalig medicinakut, måste staten agera. Staten måste se till att skapa ett antal vårdområden, ungefär enligt den norska modellen. Varje vårdområde måste bygga på att där finns minst ett universitetssjukhus i toppen, direkt knutet till de sjukhus som finns i vårdområdet.

Skatteväxlingen som blir nödvändig kommer även att ha direkt utjämnande effekt då finansieringen av sjukhusvården inte längre kopplas till en regions, många gånger bristande, skatteunderlag.

Med ovanstående som stöd yrkar jag

att Socialdemokraterna verkar för en vårdmodell med vårdområden, under statligt huvudmannaskap, som inkluderar minst ett universitetssjukhus, som får ett övergripande ansvar för sjukhusvården i området.

att Socialdemokraterna verkar för en skatteväxling mellan regioner och stat för att finansiera en sådan reform.

Sandviken den 14 februari

Bo Jonsson

Styrelsens yttrande och förslag till beslut:

Den linje som partiet förestått tidigare är en sammanslagning av nuvarande regioner, där ingick det som ett kriterium att de helst skulle ha ett universitetssjukhus. Men en ytterligare fördel var också att vi skulle få lättare att komma åt medel och få regionernas röster hörda inom EU. Vi har i jämförelse med andra länder väldigt små regioner, vilket rent krasst betyder att region Gävleborg med 300 tusen invånare är en lättviktare gentemot ”små” regioner i Tyskland och Frankrike med 1-2 miljoner invånare.

Samtidigt så är det ju så att den reformen, trots att den i sak har stöd av flera partier, Centerpartiet till exempel har ett beslut på att de vill gå i den riktningen, fick stryk i riksdagen. Den konservativa borgerligheten driver hårt på för mer statligt styrd verksamhet, och för oss alla så är väl frågan egentligen vad vi kan enas om.

Alla ser problemen, men fastnar i sin egen syn på detaljer och det är svårt att enas.

Med den bakgrunden är det bra att leta efter större samsyn vad gäller vården, istället för att dra ytterligare en vända i skyttegravarna. Men det är då också viktigt att regionerna inte hamnar utanför den diskussionen utöver frågan om vad de ska lämna ifrån sig.

Styrelsen ser därför inte att det statliga huvudmannskapet är en självklar väg att gå, men ser väldigt positivt på möjligheterna att utveckla större vårdområden. Kanske kan det göras med ett annat huvudmannskap, men det riskerar också att introducera en gräns där olika vårdgivare slåss för sin sak och människor riskerar att hamna mellan stolarna. Vi tror mer på ett system med regioner som fortsatta huvudmän, oavkortat framtida gränser, men där större samarbete runt specialistvården istället för konflikter om vilken vård som finns var. Där kan staten ha en roll som medlare och stöd till regionerna i att samsas om verksamheten och universitetssjukhusen.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Styrelsen föreslår att motionen ska skickas till kongressen som enskild

Motion 5

En äldrepolitik för framtiden

Under många år har det kommit signaler om stora brister i Sveriges äldreomsorg men också omkring brister i pensionssystemet och andra frågor som påverkar de äldres situation. Tyvärr är detta inget man kan ändra på retroaktivt men det är hög tid att vi Socialdemokrater skapar ett värdigt liv för äldre i framtiden.

Något som hamnat speciellt mycket i fokus under år 2020 är de brister i äldreomsorgen som blivit ännu tydligare på grund av coronapandemin. Enskilda äldre och anhöriga till äldre har pekat ut problem och den samlade kritiken blev mycket tydlig då den svenska Coronakommissionen lämnade en första rapport i slutet av 2020. Vi menar att de brister som påtalas har utvecklats under lång tid och att det i grund och botten handlar om en skattepolitik som bara haft inriktningen att sänka skatter, framför allt för medborgare med höga löneinkomster och stora förmögenheter och kapitalinkomster av förmögenheter. Det handlar om skattesänkningar med årliga belopp på nivåer omkring 250 miljarder kr under de senaste 15 åren. Ofantliga summor som i stället kunnat användas för att behålla och utveckla vår välfärd.

Samtidigt har situationen för äldre, arbetslösa och sjuka försämrats genom skilda skatter, försämrade ersättningar i de sociala trygghetssystemen och ett pensionssystem som inte ger tillräckligt mycket till de som byggde upp vårt välfärdssystem en gång i tiden.

Det är därför hög tid att vi formar en progressiv politik för äldre frågor och vi yrkar därför på att Socialdemokraterna ska verka för följande åtgärder:

- 1. Att en omfattande genomlysning av vården och äldreomsorgen görs där brukare och anhöriga blir delaktiga med sina kunskaper.**

2. Att löner inom vård och äldreomsorg höjs kraftigt för att skapa attraktivitet till yrken inom dessa områden.
3. Att skärpta krav omkring skyddsutrustning och lager av dessa tydliggörs i lagstiftning.
4. Att tillräckliga kunskaper i svenska språket för att kunna kommunicera med brukare blir ett krav för att anställas inom äldreomsorg och vård.
5. Att antalet besök av olika personal inom hemtjänsten ska minimeras så att så få olika personer som möjligt besöker den som beviljats hemtjänst.
6. Att förenklade former för biståndsbedömning inom äldreomsorgen tas fram och att resursförstärkningar görs för att personal ska ha tid att också prata en stund med brukarna.
7. Att fasta anställningar och heltid ska vara norm inom äldreomsorg och vård och att frågor om arbetsmiljö ges hög prioritet inom dessa områden.
8. Att RUT-avdraget avskaffas och dessa ekonomiska resurser i stället tillförs kommunernas äldreomsorg.
9. Att pensionssystemet förändras så att de med lägst pension får en kraftig ökning och att pensionsåldern kan varieras utifrån arbetslivsbakgrund.
10. Att Socialdemokraterna i Sandviken ställer sig bakom motionen och antar den som sin egen.
11. Att Socialdemokraterna i Sandviken skickar motionen vidare till nästa partikongress

Åke Söderman

Ylva Åström

Göran Lif

Carl-Axel Petersson

Ulf Jegeman

Monica Jacobsson

Börje Lemoine

Margareta Wigren

Ingmari Olsson

Styrelsens yttrande och förslag till beslut:

Styrelsen delar i många delar motionärernas uppfattningar om situationen, och en hel del av det som anförs borde göras. Ett avskaffande av RUT och ROT avdragen ligger helt i linje med den politik som Sverige behöver. Likaså ett uppförande av system för krisberedskap vad gäller utrustning, bättre anställningsformer och att hemtjänsten ska sträva efter att så få olika anställda som möjligt jobbar hos samma människor. Likaså tankarna om pensionssystemet och möjligheterna att skapa relationer med de människor man arbetar med.

Tyvärr kan styrelsen ändå inte förorda att motionen antas som arbetarekommunens egen.

Vi kan inte välja och vraka bland att-satserna i motioner till partikongressen, utan är skyldiga att behandla den som en motion i sin helhet. Därför tycker vi att det är olyckligt att motionen

handlar delvis om frågor som vi i arbetarrörelsen traditionellt inte vill ska behandlas politiskt. Det är framför allt frågan om löner. Det är inte något vi vill ta ställning för.

Vi har ju alla sett vad som hänt i frågan om LAS och det nya huvudavtalet den senaste tiden. Även om det till slut blev en fråga som parterna hanterade, oavsett vad man tycker om den utkomsten och det överhängande hotet om politisk inblandning som högerpartierna tvingade fram, så visar den frågan hur viktigt det är att politiken håller sig borta från lönebildning och villkoren på arbetsmarknaden så långt det är möjligt.

De signaler vi får från båda sidorna på arbetsmarknaden är just nu att både LO och Svenskt Näringsliv tagit steg mot att gemensamt hålla linjen mot politiken att man ska hålla sig utanför. Och vi vill inte vara de som rubbar den utvecklingen, ens om det handlar om offentligfinansierade anställningar.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Styrelsen föreslår att motionen ska avslås